

Prædiken 11. søndag efter trinitatis

v/ Beth Marie Larsen Hagemann

Vil I rejse jer og høre teksten fra Lukas evangeliet 7,36-50

Korsvar:

En af farisæerne indbød Jesus til at spise hos sig, og han gik ind i farisæerens hus og tog plads ved bordet. Nu var der en kvinde, som levede i synd i den by. Da hun fik at vide, at han sad til bords i farisæerens hus, gik hun derhen med en alabastkrukke fuld af olie, stillede sig grædende bag ham ved hans fødder og begyndte at væde hans fødder med sine tårer og tørrede dem med sit hår, og hun kyssede hans fødder og salvede dem med olien.

Da farisæeren, som havde indbudt ham, så det, tænkte han ved sig selv: »Hvis den mand var profet, ville han vide, hvad det er for en slags kvinde, der rører ved ham, at det er én, der lever i synd.

Jesus sagde da til ham: »Simon, jeg har noget at sige dig.« Han svarede: »Sig det, Mester!

En pengeudlåner havde to skyldnere. Den ene skyldte fem hundrede denarer, den anden halvtreds. Da de ikke havde noget at betale med, eftergav han dem begge deres gæld.

Hvem af dem vil så elske ham mest?« Simon svarede: »Den, han eftergav mest, vil jeg tro.« Jesus sagde: »Det har du ret i.

Og vendt mod kvinden sagde han til Simon: »Ser du denne kvinde? Jeg kom ind i dit hus; du gav mig ikke vand til mine fødder; men hun har vædet mine fødder med sine tårer og tørret dem med sit hår. Du gav mig ikke noget kys; men hun er blevet ved med at kysse mine fødder, siden jeg kom herind. Du salvede ikke mit hoved med salve, men hun har salvet mine fødder med olie.

Derfor siger jeg dig: Hendes mange synder er tilgivet, siden hun har elsket meget. Den, der kun får lidt tilgivet, elsker kun lidt.« Og han sagde til hende: »Dine synder er tilgivet.« De andre ved bordet begyndte at tænke ved sig selv: »Hvem er han, som endog tilgiver synder?« Men han sagde til kvinden: »Din tro har frelst dig. Gå bort med fred!

Amen

I dag har vi andagt til Nakskov fjorddage og det er mig en stor glæde at holde den. Fjorddagene i går og i dag, med overskriften Vilde dage på Fjorden rummer et fantastisk program og mange dejlige oplevelser, som jeg håber I har deltaget i.

Jeg vil takke jer musikere for at spille så smukt og nogle af de salmer som i allerhøjeste grad understreger at Gud er med os og hans skaberværk er utroligt.

Kvinden med alabasterkrukken her i dag tog imod Guds nåde – allerede forud for denne dag i Simon farisæerens hus, hvor det, der udspiller sig, er hendes overvældende reaktion på nåden, Guds tilgivelse for et syndigt liv.

Og Jesus giver Simon en belæring i form af den lille lignelse om skyld - tilgivelse.

Men Simon. Sådan en farisæer! Vi er ikke vilde med farisæerne. Det er sådan nogen, der vil være bedre end andre. De vil spille hellige men de er hyklere. Folk dengang så op til dem, de var de gode, stabile folk med karakter, sådan burde man være. Jesus og farisæerne stod faktisk for meget af det samme i begyndelsen. Og mange af os ligner dem mere end vi tror!

Og farisæeren Simon her har indbudt Jesus til at spise hos sig. I grunden lidt vovet af ham, for han jo er skeptisk over for ham, for i deres kultur er man ét med den, du spiser med. Og Jesus tager imod invitationen. Han vil nemlig også godt være sammen med de gode, der går meget op i troen og etikken.

Jesus kan godt lide, at du både slider og gør noget. Men, når vi er sammen med Jesus, så kan der godt ske noget, der udfordrer os selv og andre.

Dengang var det almindeligt, at folk fra gaden kunne kigge indenfor til et fint måltid og blive bispist til sidst. Det var også en måde man vidste at man var god på.

Det er det, der er en kvinde, der gør. Hun er i byen kendt for at være prostitueret. Hun kommer ind i spisestuen og går hen til bordet og sætter sig ned ved Jesus, ud for hans fødder, - der vender ud i rummet, fordi de ligger til bords.

Hun siger ikke noget. Hun græder. Tårerne bruger hun til at vaske hans fødder med. Hendes udslåede hår bruger hun som håndklæde. Hun kærtegner hans fødder med kys og hun salver dem ved at smøre dem ind i nardusolie som var virkelig dyr. Se det for jer!

Men vi synes det er for meget, nærmest for intimt og så hende, den urene, over for Jesus, der er så ren og god. Hvad er det nu for noget?

Jesus kan mærke, at Simon er forarget og han ved, hvad han tænker: "Så kan Jesus da ikke være fra Gud." Men Jesus ser det bestemt ikke som et forspil til, at de er sammen senere på aftenen.

Han ser en kærlighed, som er blevet til ved, at hun har oplevet tilgivelse for sit liv. Det er hun så glad for, at hun må vise det. Der er nok anger i de tårer, men der er også kærlighed og beundring, som kommer af, at hun virkelig tror på, at han har rejst hende op til at elske sandt og ikke kun få og give sex og så blive kasseret.

Nu er det klart nok, at Simon efter almindelig opfattelse er et langt bedre menneske end hun. Hvis vi følger den økonomiske lignelse, så skylder han kun godt 50.000, hun over en halv million. Derfor er hun selvfølgelig også mere taknemlig end han.

Vi har det med at sammenligne os med andre og tale om stor og lille skyld. Den lille skyld, som fx dagligdagens egoisthandlinger, hårdheden mod dem, der irriterer os og ufølsomhed over for andre.

Denne 'lille' skyld er faktisk stor nok til at stå mellem Gud og os fordi vi bilder os ind, at vi er åh så gode og vore småfejl ikke betyder noget. Gud ser det nok ikke.

Men Jesus har lige præcis noget at sige til os, det er som et spejl vi kigger i. Vi skal huske denne kvinde og så skal vi gribe i egen barm og tænke os om.

Og Jesus gør ydermere Simon opmærksom på, hvad Simon ikke gjorde: Du gav mig ikke vand til mine fødder. Du gav mig ikke et kys til velkomst. Du salvede ikke mit hoved med salve. Simon har faktisk svigtet gæstfrihedens love.

Det er som om Jesus vil sige til ham: Du som vil være så rigtig og tror, du er det, du ved ikke, hvad tilgivelse er, derfor er du ikke taknemlig, derfor elsker du ikke. Derfor opfører du dig ikke ordentligt. Derfor ser du ned på kvinden. Derfor kan vi være hårde overfor fx den hjemløse som tigger på gaden og stadig bilde os ind at vi er åh så gode.

Jesus taler til os: tag du nu, som denne kvinde, dit liv på dig, se hvordan jeg elsker dig som jeg elsker hende og vil give dig et nyt liv, hvor du er elsket, tilgivet, forløst til taknemlighed og kærlighed, når du tror på mig.

Så kan jeg sige til dig, som jeg nu siger til hende: Din tro har reddet dig. Gå ud og lev så godt du kan, vær taknemlig, opfør dig ordentligt, tag hånd om andre for det kan du godt, for du ved hvordan du skal opføre dig. Gør det så godt du kan og lykkes det ikke helt så bed om tilgivelse og du vil få min tilgivelse.

Amen

Lov og tak og evig ære være dig vor Gud, Fader søn og Helligånd

Du som var, er og bliver, en sand treenig Gud, højlovet fra første begyndelse nu og i al evighed

Amen